

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETTUDOMÁNYI KAR

Az Európai Unió Világörökségei

SZAKDOLGOZAT
FÖLDTUDOMÁNYI ALAPSZAK

Készítette:

Szabó Tímea

térképész és geoinformatikus szakirányú hallgató

Témavezető:

Draskovits Zsuzsanna

Adjunktus

ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék

Budapest, 2012

Tartalom

Bevezetés.....	4
A Világörökség története	5
A Világörökség emblémája	7
Szervezete.....	7
Világörökségi kategóriák	8
Kulturális kritériumok	8
Természeti kritériumok	9
Felvétel a Világörökségi Listára, a folyamat Magyarországra szabottan.....	10
Az Európai Unió világörökségei.....	12
AUSZTRIA	12
BELGIUM.....	12
BULGÁRIA	13
CIPRUS.....	13
CSEH KÖZTÁRSASÁG	13
DÁNIA	14
EGYESÜLT KIRÁLYSÁG	14
ÉSZTORSZÁG.....	15
FINNORSZÁG	15
FRANCIAORSZÁG	16
GÖRÖGORSZÁG	17
HOLLANDIA.....	18
ÍRORSZÁG.....	18
LENGYELORSZÁG	18
LETTORSZÁG.....	19
LITVÁNIA	19
LUXEMBURG.....	19
MAGYARORSZÁG.....	19
MÁLTA.....	20
NÉMETORSZÁG.....	20
OLASZORSZÁG.....	22
PORTUGÁLIA.....	24
ROMÁNIA	24

SPANYOLORSZÁG	24
SVÉDORSZÁG.....	26
SZLOVÁKIA	26
SZLOVÉNIA.....	27
A térkép bemutatása, készítésének menete	27
Jelkulcs.....	27
Térképkészítés menete	28
Összefoglalás.....	35
Köszönetnyilvánítás.....	36
Forrásjegyzék	37
Nyilatkozat	38

Bevezetés

Szakedolgozatom témájaként az Európai Unió Világörökségeit választottam, mivel nagyon érdekes és hasznos kérdésnek találtam. Fontosnak tartom, hogy mint Európai Unió tagállam szem előtt tartjuk és próbáljuk megőrizni természeti és kulturális értékeinket. Az utóbbi tíz évben kevés helyszínt nyert felvételt a Világörökségek közé, Magyarországon 2002 óta egy helyszínt sem, ezért hasznos lenne az emberek figyelmét felhívni erre és szorgalmazni újabb helyek felvételét a Világörökségek Listájára. A folyamat igen sokrétű előkészítő munkát és anyagi ráfordítást igényel, de véleményem szerint megéri, mivel ezáltal hazánk értékeire nagyobb figyelem irányul és ez több szempontból is hasznos lehet az ország számára.

Dolgozatomban először a Világörökség kialakulásának történetét szeretném felvázolni és bemutatni, hogy milyen lehetséges kategóriákba sorolhatók az örökségek, majd a kategóriák kritériumait sorolom fel. Mindezek után tagállamonként felsorolva ismertetem a Világörökségek számát, felvételének idejét és kategóriáját, végül az általam készített térképet mutatom be, amelyen ábrázolom a helyszíneket.

A Világörökség története

1972. november 16-án született meg az eddigi legjelentősebb döntés annak érdekében, hogy Földünk természeti és kulturális értékeinek leghatékonyabb megőrzést biztosíthassunk, ez az UNESCO Világörökségi Egyezménye. Ez az Egyezmény olyan eszköz, ami globális felelősségvállalást tesz lehetővé.

Az Egyezmény elfogadásának előzményei jóval korábbra tehetők. Már az I. világháború után felmerült az Európán kívül fekvő kulturális és természeti javak védelme érdekében egy nemzetközi mozgalom indításának gondolata, azonban csak az Asszuáni gát építése miatt kialakult problémák kapcsán tudatosodott igazán ennek fontossága.

1959-ben az egyiptomi kormányzat elrendelte az Asszuáni gát és víztározó megépítését, mely a még nagy részben feltáratlan, több ezer éves egyiptomi-núbiai kultúrából fennmaradt műemlékekkel rendelkező Abu Simbel-i templomok végzetes pusztulásához vezetett volna, mivel a Nasszer-tó kialakításakor a víz ellepte volna őket. Az UNESCO világméretű kampányt indított ezen értékek megmentése érdekében. Ennek a mozgalomnak köszönhetően Abu Simbel és Philae templomait hatalmas tömbökre darabolták és egy közeli, mesterségesen kialakított dombra szállítva ismét felépítették.

II. Ramszesz temploma

A templomok áttelepítésének kivitelezése nyolcvan millió dollárba került, aminek a felét ötven ország adománya fedezte. Mindez további hasonló mozgalmakhoz vezetett, aminek hatására az UNESCO végül az ICOMOS-szal (International Council on Monuments and Sites) közösen egy, az emberiség értékeinek megóvását szolgáló egyezmény kidolgozásába kezdett.

Az Egyesült Államok szerette volna kibővíteni az egyezményt a természeti értékekre is. 1965-ben létrehozták a Világörökség Alapot, a világ legértékesebb és leglátványosabb természeti és történelmi helyszíneinek védelmére. Ezt a közös indítványt az Egyesült Nemzetek 1972-es stockholmi konferenciáján terjesztették elő.

A Világörökség címet először 1978-ban osztották ki, ekkor 12 helyszín kapta meg ezt a kitüntetést. A Világörökség Egyezmény azóta – tagállamai számát tekintve – a világ egyik legnagyobb és legsikeresebb szervezetévé nőtte ki magát. 1972 óta már 187 állam csatlakozott hozzá, többen, mint az UNESCO bármely más akciójához.

Az UNESCO Világörökség küldetése, hogy

- ösztönözze az országokat, hogy az Egyezmény tagjaivá váljanak természeti és kulturális örökségeik biztosítása érdekében
- bátorítsa a tagállamokat, hogy az országukon belüli helyszíneket nevezzenek a Világörökségi Listára
- segítséget nyújtson, ha bármely világörökségi helyszínt közvetlen veszély fenyegeti
- támogassa a tagállamok társadalmi-tudat építési tevékenységét a Világörökségek megőrzése érdekében
- ösztönözze a helyi lakosságot a kulturális és természeti örökségek megőrzésére
- ösztönözze a nemzetközi együttműködést a világ természeti és kulturális örökségeinek védelme érdekében
- segítsen a részes államoknak technikai segítségnyújtásban és szakmai képzésben a Világörökségek fenntartása érdekében

A Világörökség emblémája

A Világörökség emblémája

A Világörökség emblémáját Michel Olyff, belga művész készítette, ami a világ természeti és kulturális sokszínűségét szimbolizálja. A központi tér az emberi tudás és az inspiráció által elért eredményeket, a kör pedig a természet ajándékait jelképezi.

Szervezete

A Világörökségi Egyezményhez csatlakozott országok létrehozták az Egyezmény végrehajtásának legfőbb testületét a Tagállamok Közgyűlését (General Assembly of States Parties), amely kétévente ülésezik. Ezen az ülésen választják meg a legfontosabb döntéshozó és végrehajtó testületet, az 1976-ban létrehozott Világörökség Bizottságot (World Heritage Committee), amely huszonegy tagból áll. A tagokat az országuk képviselőjeként választják meg, a megbízásuk hat évre szól. A bizottság évente egyszer, mindig más országban tanácskozik. A közgyűlés kezdetekor megválasztják a Világörökség Bizottság vezetőségét, az elnököt, aki a vendéglátó ország képviselője, öt elnökhelyettest és egy jelentéstevőt, akik a legközelebbi ülésig töltik be ezeket a tisztségeket. A Párizsban székelő UNESCO Világörökségi Központ (UNESCO World Heritage Centre) látja el az ülések közti időszakban az aktuális feladatokat. A

tagállamok egy Világörökségi Alapot (World Heritage Fund) létesítettek, aminek a forrásai a részes államok kötelező hozzájárulása, ami az UNESCO-tagdíj egy százaléka, önkéntesek adományai és egyéni felajánlások. A bekerült helyszínek segítséget kaphatnak az Alapból, amit a helyszínek fenntartására, kezelésére használhatnak fel a Bizottság által megszabott körülmények és feltételek szerint.

A bizottság feladatai között szerepel

- az egyezmény alkalmazásával kapcsolatos stratégiák, szabályozások és irányelvek megfogalmazása, meghatározása
- dönt az új helyszínek Világörökségi Listára való felvételéről
- ellenőrzi a listán szereplő helyszínek állapotát, a veszélyeztetett helyszínek esetében pedig dönt a Veszélyeztetett Helyszínek Listájára való felvételtől
- megszabja a Világörökségi Alap optimális felhasználását

Világörökségi kategóriák

A Világörökségi Listára kiemelkedő jelentőségű és egyetemes értéket képviselő kulturális és természeti örökségi helyszínek kerülhetnek fel, amelyek az egész emberiség számára egyedi jelentőséggel bírnak. A kritériumokat két csoportban foglalták össze, ezek alapján egy helyszín vagy kulturális, vagy természeti örökség kategóriában kerülhet fel a Világörökségek közé.

Kulturális kritériumok

Kulturális Világörökségek lehetnek műemlékek, épületek, olyan helyszínek, amik az ember, vagy az ember és a természet közös munkája és, ha az alább felsorolt hat kritérium közül legalább az egyiknek megfelel.

- I. Az ember alkotóképességének kiemelkedő megnyilvánulása
- II. Az emberiség kultúrájának fontos állomása az építészet, a technika, a művészetek, a városfejlődés szempontjából
- III. Kivételes megtestesítője egy élő vagy már letűnt civilizációnak

- IV. Valamely épülettípus, építészeti vagy technikai megoldás, vagy tájtípus olyan kimagasló példája, amely az emberiség történelmének jelentős állomásait mutatja be
- V. Valamely tradicionális településtípus vagy földhasználati forma olyan kimagasló példája, amely egy bizonyos kultúrára jellemző
- VI. Közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolatos olyan eseményekkel vagy élő hagyományokkal, elképzelésekkel, illetve hiedelmekkel, művészeti és irodalmi alkotásokkal, amelyek egyetemes értéket képviselnek

(Az utolsó kritériumot a Bizottság csak nagyon ritka esetekben fogadja el egyedüli felvételi indokként, csak egy másik kritériummal együtt lehet rá hivatkozni.)

A kulturális Világörökségek közé sorolják még a történeti tájakat is, amit az ember és a természet egymással való kölcsönhatása révén alakultak ki. Ennek a csoportnak három fajtáját különböztetjük meg:

- az ember által tudatosan megtervezett és kialakított tájképek, beleértve az épületekhez vagy épületegyüttesekhez kapcsolódó kerteket és parkokat is
- olyan tájak, amelyek fejlődőképesek és egy fejlődési folyamatot tükröznek, amelyek jelenlegi formája természetes környezetükhöz való kapcsolódásuk vagy arra való reagálásuk révén alakult ki
- társult értékeket hordozó történeti tájak, amelyek vallási, művészeti vagy kulturális jelenségeikkel kötődnek a természeti elemekhez

Természeti kritériumok

Természeti örökségek lehetnek esztétikai vagy tudományos értelemben rendkívüli értékű fizikai és biológiai képződmények, a tudomány vagy a megőrzés szempontjából rendkívüli értékű geológiai és fiziográfiai képződmények, a kihalástól fenyegetett állat- és növényfajták lakó- illetve termőhelyéül szolgáló, pontosan körülhatárolt területek, a természeti tájak és, ha az alább ismertetett négy kritérium közül legalább az egyiknek megfelel.

- VII. Rendkívüli természeti szépségű és kimagasló esztétikai értékkel rendelkező jelenségek előfordulási helye.
- VIII. A nagy földtörténeti korszakok megjelenésének kiemelkedő példája, beleértve az élet kialakulásának és fejlődésének emlékeit, a földfelszín kialakító geológiai folyamatainak nyomait és a meghatározó geomorfológiai jelenségeit
- IX. Kiemelkedő példája a szárazföldi, parti, édesvízi és tengeri ökoszisztémák illetve állat- és növénytársulások evolúciós fejlődésében résztvevő ökológiai és biológiai folyamatoknak
- X. A biológiai sokrétűség fenntartása szempontjából döntő fontosságú élőhely, beleértve a veszélyeztetett és kimagasló értékeket képviselő fajok élőhelyeit

Jelenleg vannak olyan világörökségi helyszínek is a listán, amelyek kulturális és természeti értékek keveréke, így egy úgynevezett vegyes kategóriában kerültek felvételre.

Felvétel a Világörökségi Listára, a folyamat Magyarországra szabottan

Ebben a részben ismertetem, hogy miként kell eljárniuk a Világörökségi Egyezmény részes államainak ahhoz, hogy egy helyszín Világörökséggé válhasson. A listára való felvétel hosszú folyamat, ami rengeteg anyagi ráfordítást és nem utolsó sorban sok emberi erőfeszítést és kitartást igényel.

A folyamat részletes leírása pontokba rendszerezve a következő:

1. Ha valaki úgy dönt, hogy javasol egy kulturális vagy természeti örökséget a Világörökségi Listára, akkor a javaslatot először a Világörökség Magyar Nemzeti Bizottságához kell benyújtania. A Bizottság évente kétszer ülésezik, ilyenkor dönt a beérkezett javaslatokról. A kezdeményezőnek fontos figyelnie az UNESCO kritériumaira, majd egy egységes, a Világörökségi Bizottság által jóváhagyott nyomtatványt kell kitölteni, illetve a pontokba szedett kritériumok alapján indokolni kell, hogy miért kerüljön fel az örökség a Listára.
2. Ha a hazai Bizottság érdemesnek tartja a helyszínt a Világörökségi Listára való felvételre, akkor felkerül a magyar Világörökségi Várományos Listára. A

várományosi helyszínekről az ország tájékoztatja az UNESCO Világörökség Bizottságot, amely azt jóváhagyja és regisztrálja.

3. Azok a Világörökségi Egyezmény részes államai, amelyek területén már egynél több Világörökség is található, egy évben csak egy új helyszínt jelölhetnek, míg csak egy, vagy világörökségi helyszínnel még nem rendelkező államok akár többet is. Az országhatárokon átnyúló, több ország közös javaslatára felterjesztett helyszíneknél ezeket a korlátozásokat nem veszik figyelembe.
4. A dokumentációknak minden évben február elsejéig kell a Világörökség Központhoz beérkezniük. A Bizottság évente körülbelül harminc új, tartalmilag és formailag teljes felterjesztést fogad el, amelyekről az azt követő év Bizottsági Ülésén döntenek.

A jelölés elfogadása után a Bizottság a dokumentációkat átadja az illetékes szakértői testületnek, amely azt a meghatározott kritériumok alapján tanulmányozza és értékeli. Kulturális örökség kategóriában az ICOMOS, természeti örökség kategóriában pedig az IUCN (World Conservation Union) az illetékes szakértői szervezet. A kulturális örökséghez tartozó történeti tájak esetében a felterjesztés elbírálását az ICOMOS és IUCN együttesen végzi, valamint van egy harmadik szakértői csoport, az ICCROM (International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property), ami a védett helyszínek megóvására és helyreállítására vonatkozó szakmai anyagokat készíti el.

5. A Világörökség Bizottság Vezetősége az ICOMOS és az IUCN értékelése alapján benyújtja a jelölt helyszínről szóló jelentéseit a Világörökség Bizottságnak, amely ezek alapján évi rendes ülésén hozza meg döntését:

- felveszi a helyszínt a Listára
- nem veszi fel a helyszínt a Listára
- elhalasztja a döntést – vagy a dokumentáció kiegészítését kéri az érintett Részes Államtól, vagy egy alaposabb értékelés szükségessége miatt dönt a halasztásról

Ha már meglévő világörökségi helyszín kiterjesztését szeretnék, akkor is ugyanezt az eljárási módot kell alkalmazni.

Az Európai Unió világörökségei

Az Európai Unió területén jelenleg 349 helyszín szerepel a Világörökségi Listán, ezek közül 28 a természeti, 7 a vegyes és 314 a kulturális kategóriába tartozik.

Az alábbiakban az EU tagállamainak Világörökségi helyszíneit részletezem a felvételük ideje és típusa szerint:

AUSZTRIA

1. Salzburg városának történelmi központja (1996, kulturális Világörökség)
2. A Schönbrunni Kastély és parkja (1996, kulturális Világörökség)
3. A Hallstatt-Dachstein / Salzkammergut kultúrtáj (1997, kulturális Világörökség)
4. A semmeringi vasút (1998, kulturális Világörökség)
5. Graz városa – történelmi központ (1999, kulturális Világörökség)
6. Wachau kultúrtáj (2000, kulturális Világörökség)
7. Bécs történelmi központja (2001, kulturális Világörökség)
8. Fertő / Neusiedlersee kultúrtáj (2001, kulturális Világörökség)
9. Történelem előtti cölöpházak az Alpokban (2011, kulturális Világörökség)

BELGIUM

1. Flamand beginaudvarok: Brugge, Leuven, Lier, Gent, Hoogstraten (1998, kulturális Világörökség)
2. A Le Canal du Centre négy hajóemelője és környéke, LaLouvière és Le Roeulx (1998, kulturális Világörökség)
3. A brüsszeli Le Grand-Place / Grote Markt (1998, kulturális Világörökség)
4. Belgium és Franciaország középkori harangtoronyai (1999 majd 2005, kulturális Világörökség)
5. Neolitikus tűzkőbányák Spiennesnél (2000, kulturális Világörökség)
6. Brugge történelmi óvárosa (2000, kulturális Világörökség)
7. A Notre Dame katedrális Tournaiiban (2000, kulturális Világörökség)
8. Victor Horta építész városház-épületei Brüsszelben (2000, kulturális Világörökség)

9. A Plantin Moretus-Ház Múterem-Múzeum épületegyüttes (2005, kulturális Világörökség)
10. A Stocklet Ház (2009, kulturális Világörökség)

BULGÁRIA

1. Bojana templom (1979, kulturális Világörökség)
2. A Madarai lovas sziklareliefje (1979, kulturális Világörökség)
3. Az ivanovoi sziklatemplomok (1979, kulturális Világörökség)
4. A kazanlaki trák sírkamra (1979, kulturális Világörökség)
5. Neszebár ősi városa (1983, kulturális Világörökség)
6. Srebarna Bioszféra Rezervátum (1983, természeti Világörökség)
7. Pirin Nemzeti Park (1983, természeti Világörökség)
8. A rilai kolostor (1983, kulturális Világörökség)
9. Szvesztari trák síremléke (1985, kulturális Világörökség)

CIPRUS

1. Paphos romjai (1980, kulturális Világörökség)
2. A Tróodos régió festett templomai (1985 és 2001, kulturális Világörökség)
3. Choirokoitia (1998, kulturális Világörökség)

CSEH KÖZTÁRSASÁG

1. Prága történelmi központja (1992, kulturális Világörökség)
2. Cesky Krumlov történelmi központja (1992, kulturális Világörökség)
3. Telc történelmi központja (1992, kulturális Világörökség)
4. A Nepomuki Szent János zarándoktemplom (1994, kulturális Világörökség)
5. Kutná Hora: a történelmi városközpont a Szent Barbara templommal és a sedleci Miasszonyunk katedrálissal (1995, kulturális Világörökség)
6. Lednice – Valtice kultúrtáj (1996, kulturális Világörökség)
7. Holašovice történelmi falutelepülés (1998, kulturális Világörökség)
8. Kromeríz kertjei és kastélya (1998, kulturális Világörökség)
9. Litomyšl kastély (1999, kulturális Világörökség)
10. A Szentháromság-oszlop (2000, kulturális Világörökség)

11. A Tugendhat villa (2001, kulturális Világörökség)
12. Trebic Zsidó Negyede és a Szent Procopius Bazilika (2003, kulturális Világörökség)

DÁNIA

1. Jelling viking emlékei: a rúnakövek és a templom (1994, kulturális Világörökség)
2. A Roskilde székesegyház (1995, kulturális Világörökség)
3. A Kronborg kastély Helsingørnél (2000, kulturális Világörökség)
4. Ilulissat Icefjord (2004, természeti Világörökség)

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

1. Az „Óriások Átjárója” (Giant's Causeway) és a hozzá tartozó tengerpart (1986, természeti Világörökség)
2. A durhami vár és katedrális (1986, kulturális Világörökség)
3. Studley Királyi Park a ciszterci Fountains-apátság romjaival (1986, kulturális Világörökség)
4. Ironbridge Gorge ipartörténeti műemlékei (1986, kulturális Világörökség)
5. Stonehenge, Avebury és a megalit-kultúra környező emlékei (1986, kulturális Világörökség)
6. I. Edward király vára és a városfalak Gwynedd grófságban (1986, kulturális Világörökség)
7. St. Kilda szigetcsoport (1986, 2004 és 2005, vegyes Világörökség)
8. A Blenheim kastély (1987, kulturális Világörökség)
9. Bath városa (1987, kulturális Világörökség)
10. A Római birodalom határai – a Hadrianus-fal és a limes (közös Világörökség Németországgal, 1987 és 2005, kulturális Világörökség)
11. A Westminster Palota, a Westminster Apátság és a Szent Margit templom (1987, kulturális Világörökség)
12. Henderson-sziget (1988, természeti Világörökség)
13. Tower (1988, kulturális Világörökség)
14. A canterbury-i katedrális, a Szent Ágoston Apátság és a Szent Márton templom (1988, kulturális Világörökség)

15. Edinburgh ó- és újvárosa (1995, kulturális Világörökség)
16. A Gough-sziget vadrezervátuma (1995, természeti Világörökség)
17. Maritime Greenwich (1997, kulturális Világörökség)
18. Orkney-szigetének neolitikus építményei (1999, kulturális Világörökség)
19. Blaenavon ipartörténeti műemlékei (2000, kulturális Világörökség)
20. St. George történelmi városa és erődítményei, Bermuda (2000, kulturális Világörökség)
21. Derwent Valley textilgyárai (2001, kulturális Világörökség)
22. Saltaire ipari falu (2001, kulturális Világörökség)
23. New Lanark ipari mintatelepülés (2001, kulturális Világörökség)
24. Dorset és Kelet-Devon tengerpartja (2001, természeti Világörökség)
25. Királyi Botanikus Kertek (2003, kulturális Világörökség)
26. Liverpool – tengeri kereskedelmi városrészek (2004, kulturális Világörökség)
27. Cornwall és nyugat-Devon bányászati területei (2006, kulturális Világörökség)
28. Pontcysyllte vízvezeték és csatorna (2009, kulturális Világörökség)

ÉSZTORSZÁG

1. Tallinn történelmi központja (1997, kulturális Világörökség)
2. A Struve földmérő vonal (közös örökség Fehéroroszországgal, Finnországgal, Lettországgal, Litvániával, Norvégiával, Moldovai Köztársasággal, Orosz Föderációval, Svédországgal és Ukrajnával, 2005, kulturális Világörökség)

FINNORSZÁG

1. Rauma óvárosa (1991, kulturális Világörökség)
2. Suomenlinna erődítménye (1991, kulturális Világörökség)
3. Petäjävesi ótemploma (1994, kulturális Világörökség)
4. Verla ipartörténeti műemlékei (1996, kulturális Világörökség)
5. Sammallahdenmäki bronzkori temetője (1999, kulturális Világörökség)
6. A Struve földmérő vonal (2005, kulturális Világörökség)
7. Magas Part / Kvarken szigetvilág (közös Svédországgal, 2000, majd kibővítették 2006-ban, természeti Világörökség)

FRANCIAORSZÁG

1. A chartres-i katedrális (1979, kulturális Világörökség)
2. A Vézère-völgyi festett barlangok és barlangrajzok (1979, kulturális Világörökség)
3. Mont-Saint-Michel és a tengeröböl (1979, kulturális Világörökség)
4. A versailles-i kastély és parkja (1979, kulturális Világörökség)
5. Vézelay, Szent Magdolna apátsági temploma (1979, kulturális Világörökség)
6. Az amiens-i katedrális (1981, kulturális Világörökség)
7. Fontenay cisztercita apátsága (1981, kulturális Világörökség)
8. Fontainebleau kastélya és parkja (1981, kulturális Világörökség)
9. Arles római kori és román stílusú műemlékei (1981, kulturális Világörökség)
10. Orange római kori amfiteátruma és környéke, valamint diadalíve (1981, kulturális Világörökség)
11. Arc-et-Senans királyi sóleparlója (1982, kulturális Világörökség)
12. Place Stanislas, Place de la Carrière és Place d'Alliance (1983, kulturális Világörökség)
13. Saint-Savin sur Gartempe temploma (1983, kulturális Világörökség)
14. Portoi-öböl: Piana Calanques, Girolata-fok, Scandola Nemzeti Rezervátum (1983, természeti Világörökség)
15. Pont du Gard (1985, kulturális Világörökség)
16. Strassbourg, Grand Ile (1988, kulturális Világörökség)
17. Párizs, a Szajna partja (1991, kulturális Világörökség)
18. A Notre-Dame katedrális, Saint Rémi egykori kolostora és Palais du Tau, Reims (1991, kulturális Világörökség)
19. Bourges katedrálisa (1992, kulturális Világörökség)
20. Avignon történelmi központja a pápai palotával (1995, kulturális Világörökség)
21. Canal du Midi (1996, kulturális Világörökség)
22. Pireneusok – Mont Perdu (Spanyolországgal közös, 1997, majd 1999-ben kibővítették, vegyes Világörökség)
23. Carcassonne történelmi erődvárosa (1997, kulturális Világörökség)
24. A Santiago de Compostelába vezető zarándokút franciaországi szakasza (1998, kulturális Világörökség)
25. Lyon történelmi óvárosa (1998, kulturális Világörökség)

26. Saint-Emilion törvényszéke (1999, kulturális Világörökség)
27. A Loire völgye Sully-sur-Loire és Chalonnes között (2000, kulturális Világörökség)
28. Provins, középkori kereskedőváros (2001, kulturális Világörökség)
29. Le Havre, az Auguste Perret által újjáépített városrész (2005, kulturális Világörökség)
30. Belgium és Franciaország középkori harangtornyai (1999 és 2005, kulturális Világörökség)
31. Bordeaux, Port of the Moon (2007, kulturális Világörökség)
32. Vauban által tervezett erődök (2008, kulturális Világörökség)
33. Új-Kaledónia lagúnái: a korallzátonyok és ökoszisztémájuk (2008, természeti Világörökség)
34. Albi városa (2010, kulturális Világörökség)
35. Réunion-sziget hegycsúcsai (2010, kulturális Világörökség)
36. Történelem előtti cölöpkunyhók az Alpokban (2011, kulturális Világörökség)
37. Causses és Cévennes, mediterrán agrár kultúrtáj (2011, kulturális Világörökség)

GÖRÖGORSZÁG

1. Bassae, az Apolló Epicurius templom (1986, kulturális Világörökség)
2. Delphoi romváros, Apolló-szentély (1987, kulturális Világörökség)
3. Az athéni Akropolisz (1987, kulturális Világörökség)
4. Athos-hegy (1988, vegyes Világörökség)
5. Meteora-kolostorok (1988, vegyes Világörökség)
6. Thesszaloniki ókeresztény és bizánci műemlékei (1988, kulturális Világörökség)
7. Epidauros régészeti feltárásai (1988, kulturális Világörökség)
8. Rhodosz középkori városa (1988, kulturális Világörökség)
9. Olympia régészeti feltárásai (1989, kulturális Világörökség)
10. Mystras régészeti feltárásai (1989, kulturális Világörökség)
11. Délosz szigete (1990, kulturális Világörökség)
12. Daphni és a Hossios Lukas kolostor, valamint a Nea Moni kolostor (1990, kulturális Világörökség)
13. Pythagoreion és a Heraion (1992, kulturális Világörökség)
14. Vergina régészeti feltárásának területe (1996, kulturális Világörökség)

15. Mükéné és Tirünsz régészeti feltárása (1999, kulturális Világörökség)
16. Patmosz szigetének történelmi óvárosaa „Teológus” Szent János kolostorral és az Apokalipszis barlanggal (1999, kulturális Világörökség)
17. Korfu óvárosa (2007, kulturális Világörökség)

HOLLANDIA

1. Schokland és környéke (1995, kulturális Világörökség)
2. Amsterdam védművonala (1996, kulturális Világörökség)
3. Kinderdijk-Elshout malmai (1997, kulturális Világörökség)
4. Willemstad történelmi körzete, a belváros és a kikötő, Holland Antillák (1997, kulturális Világörökség)
5. Ir. D. F. Woudagemaal (1998, kulturális Világörökség)
6. Droogmakerij de Beemster (1999, kulturális Világörökség)
7. Rietveld Schröder-ház (2000, kulturális Világörökség)
8. Watt-tenger (közös Németországgal, 2009, természeti Világörökség)
9. Amszterdam XVII. századi csatornagyűrü területe a Singelgrachten belül (2010, kulturális Világörökség)

ÍRORSZÁG

1. Bend of the Boyne régészeti együttese (1993, kulturális Világörökség)
2. Skellig Michael sziklasziget (1996, kulturális Világörökség)

LENGYELORSZÁG

1. Krakkó történelmi központja (1978, kulturális Világörökség)
2. Wieliczкаи sóbányák (1978, kulturális Világörökség)
3. Auschwitz Birkenau (Náci német koncentrációs és kivégzőtábor 1940-1945) (1979, kulturális Világörökség)
4. Bialowieski Nemzeti Park (1979, természeti Világörökség)
5. Varsó történelmi központja (1980, kulturális Világörökség)
6. Zamosc óvárosa (1992, kulturális Világörökség)
7. Torun középkori városa (1997, kulturális Világörökség)
8. A Német Lovagrend kastélya Malborkban (1997, kulturális Világörökség)

9. Kalwaria Zebrzydowska: a manierista építészeti és parkosított tájkomplexum és a Zarándokpark (1999, kulturális Világörökség)
10. A béke templomai Jaworban és Swidnicában (2001, kulturális Világörökség)
11. Kis-Lengyelország déli részének fatemplomai (2003, kulturális Világörökség)
12. Muskau / Muzakowski Park (Németországgal közös, 2004, kulturális Világörökség)
13. Centennial Hall Wroclawban (2006, kulturális Világörökség)

LETTORSZÁG

1. Riga történelmi városközpontja (1997, kulturális Világörökség)
2. A Struve földmérő vonal (2005, kulturális Világörökség)

LITVÁNIA

1. Vilnius történelmi központja (1994, kulturális Világörökség)
2. Curonian Spit Nemzeti Park (közös örökség az Orosz Föderációval, 2000, kulturális Világörökség)
3. Kernave régészeti területe (2004, kulturális Világörökség)
4. A Struve földmérő vonal (2005, kulturális Világörökség)

LUXEMBURG

Luxemburgban csak egy Világörökség található, ez Luxemburg városa: az óvárosi negyed és az erődrendszer, amely 1994-ben került fel a listára, mint kulturális Világörökség

MAGYARORSZÁG

1. Budapest - a Duna-partok, a Budai Várnegyed és az Andrássy út (1987, kulturális Világörökség)
2. Hollókő ófalu és környezete (1987, kulturális Világörökség)
3. Az Aggteleki-karszt és a Szlovák-karszt barlangjai (Szlovákiával közös örökség, 1995, természeti Világörökség)

4. Az Ezeréves Pannonhalmi Bencés Főapátság és természeti környezete (1996, kulturális Világörökség)
5. Hortobágyi Nemzeti Park – a Puszta (1999, kulturális Világörökség)
6. Pécs (Sopiana) ókeresztény temetője (2000, kulturális Világörökség)
7. Fertő Neusiedlersee kultúrtáj (2001, kulturális Világörökség)
8. A Tokaji történelmi borvidék kultúrtáj (2002, kulturális Világörökség)

MÁLTA

1. Hal Saflieni Hypogäum (1980, kulturális Világörökség)
2. Valletta városa (1980, kulturális Világörökség)
3. Málta megalit templomai (1980, kulturális Világörökség)

NÉMETORSZÁG

1. Az aacheni dóm (1978, kulturális Világörökség)
2. A speyeri dóm (1981, kulturális Világörökség)
3. A würzburgi érseki rezidencia a kastélykertekkel és a rezidencia épülettömbjével (1981, kulturális Világörökség)
4. Wies zarándoktemploma (1983, kulturális Világörökség)
5. A brühli Augustusburg és Falkenlust kastély (1984, kulturális Világörökség)
6. A hildesheimi Szent Mária katedrális és a Szent Mihály templom (1985, kulturális Világörökség)
7. A trieri római kori műemlékek, a Szent Péter Dóm és a Miasszonyunk- templom (1986, kulturális Világörökség)
8. Potsdam és Berlin palotái és parkjai (1990, kulturális Világörökség)
9. Lorschi Bencés Apátság az Altenmünster kolostorral (1991, kulturális Világörökség)
10. Rammelsberg bányája és Goslar történelmi óvárosa (1992, kulturális Világörökség)
11. Bamberg óvárosa (1993, kulturális Világörökség)
12. A maubronni kolostor együttes (1993, kulturális Világörökség)
13. A Völklingeni Vasmű ipartörténeti műemlékei (1994, kulturális Világörökség)
14. A quedlinburgi káptalani templom, kastély és óváros együttese (1994, kulturális Világörökség)

15. Messel, fosszílialelőhely (1995, természeti Világörökség)
16. Luther-emlékhelyek – szülőház Eislebenben és az emlékház Wittenbergben (1996, kulturális Világörökség)
17. A Kölni Dóm (1996, kulturális Világörökség)
18. A Bauhaus műemlékei Weimarban és Dessauban (1996, kulturális Világörökség)
19. A klasszikus Weimar (1998, kulturális Világörökség)
20. Wartburg vára (1999, kulturális Világörökség)
21. A berlini Múzeum-sziget (1999, kulturális Világörökség)
22. Reichenau kolostorszigete (2000, kulturális Világörökség)
23. Dessau-Wörlitz Kertkirályság (2000, kulturális Világörökség)
24. A Zollverein Szénbánya ipari komplexum Essenben (2001, kulturális Világörökség)
25. Stralsund és Wismar óvárosa (2002, kulturális Világörökség)
26. A Rajna felső szakaszának völgye (2002, kulturális Világörökség)
27. Muskauer Park / Park Muzakowski (Lengyelországgal közös örökség, 2004, kulturális Világörökség)
28. Városháza és Roland-oszlop Bréma főterén (2004, kulturális Világörökség)
29. A Római birodalom határai, a limes (az Egyesült Királysággal közös örökség, 2005, kulturális Világörökség)
30. Regensburg óvárosa a Stadtamhoffal (2006, kulturális Világörökség)
31. A Kárpátok és Németország ősbükkösei (Szlovákiával és Ukrajnával közös, 2007, természeti Világörökség)
32. Berlin modern stílusú lakótelepei (2008, kulturális Világörökség)
33. Watt-tenger (közös Hollandiával, 2009, természeti Világörökség)
34. A Hanza város, Lübeck (2009, kulturális Világörökség)
35. Fagus-művek Alfedben (2011, kulturális Világörökség)
36. Történelem előtti cölöpházak az Alpokban (közös örökség, 2011, kulturális Világörökség)

OLASZORSZÁG

1. Valcamonica barlangrajzai (1979, kulturális Világörökség)
2. Róma történelmi központja, a Vatikán birtokában levő, extraterritoriális jogokkal rendelkező terület és a San Paolo Fuori le Mura bazilika (Vatikánnal közös örökség, 1980, kulturális Világörökség)
3. Firenze történelmi központja (1982, kulturális Világörökség)
4. Velence és lagúnái (1987, kulturális Világörökség)
5. Dóm tér, Pisa (1987, kulturális Világörökség)
6. San Gimignano történelmi központja (1990, kulturális Világörökség)
7. Sassi di Matera (1993, kulturális Világörökség)
8. Vicenza városa és Veneto Palladio által tervezett villái (1994, kulturális Világörökség)
9. Crespi d'Adda (1995, kulturális Világörökség)
10. Nápoly történelmi központja (1995, kulturális Világörökség)
11. Ferrara, a reneszánsz városa és a Pó torkolata (1995, kulturális Világörökség)
12. Siena történelmi központja (1995, kulturális Világörökség)
13. Pienza városának történelmi központja (1996, kulturális Világörökség)
14. Ravenna kora keresztény műemlékei (1996, kulturális Világörökség)
15. Castel del Monte (1996, kulturális Világörökség)
16. A „Trulli” stílusú épületek Alberobelloban (1996, kulturális Világörökség)
17. Amalfi tengerpartjai (1997, kulturális Világörökség)
18. Katedrális, Torre Civica és Piazza Grande, Modena (1997, kulturális Világörökség)
19. A 18. századi királyi palota Casertában, a parkkal, a Vanvitelli vízvezetékkel és a San Leucio épületegyüttessel (1997, kulturális Világörökség)
20. Agrigento régészeti lelőhelyei (1997, kulturális Világörökség)
21. Botanikus kert, Pádova (1997, kulturális Világörökség)
22. Portovenere, Cinque Terre és a szigetek (Palmaria, Tino és Tinetto) (1997, kulturális Világörökség)
23. Pompeji, Herculaneum és Torre Annunziata régészeti lelőhelyei (1997, kulturális Világörökség)
24. A Savoyai királyi család rezidenciája (1997, kulturális Világörökség)
25. Su Nuraxi di Barumini (bronzkori lakóépületek) (1997, kulturális Világörökség)

26. Villa Romana del Casale (1997, kulturális Világörökség)
27. Villa Adriana, Tivoli (1999, kulturális Világörökség)
28. Santa Maria delle Grazie templom (1980, kulturális Világörökség)
29. Aquileia régészeti lelőhelyei és a patriarkális bazilika (1998, kulturális Világörökség)
30. Urbino történelmi központja (1998, kulturális Világörökség)
31. A Cilento és a Vallo di Diano Nemzeti Parkok, Paestum és Velia régészeti lelőhelyeivel és a Certosa di Padula (1998, kulturális Világörökség)
32. Aeolian-szigetek (2000, természeti Világörökség)
33. Assisi, a Szent Ferenc bazilika és a ferencesrendi műemlékek (2000, kulturális Világörökség)
34. Verona (2000, kulturális Világörökség)
35. A Villa d'Este Tivoliban (2001, kulturális Világörökség)
36. A Val di Noto késő barokk városai, Délkelet-Szicília (2002, kulturális Világörökség)
37. Piemont és Lombardia szent hegyei (2003, kulturális Világörökség)
38. Monte San Giorgio (Szent György-hegy) (Svájjal közös örökség, 2003, természeti Világörökség)
39. Cerveteri és Tarquinia etruszk nekropoliszai (2004, kulturális Világörökség)
40. Val d'Orcia (2004, kulturális Világörökség)
41. Siracusa városa és Pantalica nekropolisza (2005, kulturális Világörökség)
42. Le Strade Nuove (2006, kulturális Világörökség)
43. Mantova és Sabionetta (2008, kulturális Világörökség)
44. A raetiai vasút az Albula / Bernina kultúrtájon (Svájjal közös örökség, 2008, kulturális Világörökség)
45. A Dolomitok vidéke (2009, természeti Világörökség)
46. A Longobárd Olaszország hatalmi helyszínei (568-774) (2011, kulturális Világörökség)
47. Történelem előtti cölöpházak az Alpokban (közös örökség, 2011, kulturális Világörökség)

PORTUGÁLIA

1. Angrado Heroísmo városának központi területe az Azori-szigeteken (1983, kulturális Világörökség)
2. A Jeromos-rendiek kolostora és a Torre de Belém Lisszabonban (1983, kulturális Világörökség)
3. A Batalha kolostor (1983, kulturális Világörökség)
4. A tomari Krisztus kolostor (1983, kulturális Világörökség)
5. Evora történelmi központja (1988, kulturális Világörökség)
6. Alcobaça-kolostor (1989, kulturális Világörökség)
7. Sintra kultúrtáj (1995, kulturális Világörökség)
8. Porto történelmi központja (1996, kulturális Világörökség)
9. Côa-völgy prehisztorikus sziklarajzai (Spanyolországgal közös, 1998, kulturális Világörökség)
10. A madeirai "Laurisilva" (1999, természeti Világörökség)
11. Az Alto Douro borvidék (2001, kulturális Világörökség)
12. Guimarães történelmi központja (2001, kulturális Világörökség)
13. Pico-szigetek, borvidék kultúrtáj (2004, kulturális Világörökség)

ROMÁNIA

1. Duna-delta (1991, természeti Világörökség)
2. Erdély erődtemplomos falvai (1993, kulturális Világörökség)
3. Horezu-kolostor (1993, kulturális Világörökség)
4. Észak-Moldávia templomai (1993, kulturális Világörökség)
5. Dáciai erődítmények az Orastie-hegyekben (1999, kulturális Világörökség)
6. Segesvár történelmi központja (1999, kulturális Világörökség)
7. Máramaros fatemplomai (1999, kulturális Világörökség)

SPANYOLORSZÁG

1. Córdoba történelmi központja (1984, kulturális Világörökség)
2. Az Alhambra, az El Generalife és az Albayzin (1984, kulturális Világörökség)
3. A burgosi katedrális (1984, kulturális Világörökség)
4. Az Escorial kolostor és környezete, Madrid (1984, kulturális Világörökség)

5. Antoni Gaudí munkái (1984, kulturális Világörökség)
6. Az altamirai barlang (1985, kulturális Világörökség)
7. Santiago de Compostela (1985, kulturális Világörökség)
8. Oviedo és az Asztúriai Királyság műemlékei (1985, kulturális Világörökség)
9. Avila óvárosa és a városfalon kívül fekvő templomai (1985, kulturális Világörökség)
10. Segovia óvárosa és római vízvezetéke (1985, kulturális Világörökség)
11. Aragónia mudejar stílusú építésze (1986, kulturális Világörökség)
12. Cáceres óvárosa (1986, kulturális Világörökség)
13. Garajonay Nemzeti Park (1986, természeti Világörökség)
14. Toledo történelmi óvárosa (1986, kulturális Világörökség)
15. A katedrális, az Alcazar és az Archivode Indias Sevillában (1987, kulturális Világörökség)
16. Salamanca óvárosa (1988, kulturális Világörökség)
17. A Poblet-kolostor (1991, kulturális Világörökség)
18. Mérida régészeti műemlékei (1993, kulturális Világörökség)
19. A Santa Maria de Guadeloupe Királyi Kolostor (1993, kulturális Világörökség)
20. Santiago de Compostelába vezető zarándokút (1993, kulturális Világörökség)
21. Doñana Nemzeti Park (1994, természeti Világörökség)
22. La Lonja de la Seda de Valencia (a valenciai selyempiac) (1996, kulturális Világörökség)
23. Cuenca várfallal körülvett történelmi városrésze (1996, kulturális Világörökség)
24. Las Médulas (1997, kulturális Világörökség)
25. Pireneusok – Mont Perdu (Franciaországgal közös, 1997, vegyes Világörökség)
26. Palau de la Música Catalana és a Hospital de Sant Pau, Barcelona (1997, kulturális Világörökség)
27. Yuso és Suso Szent Milán kolostorai (1997, kulturális Világörökség)
28. Côa-völgy prehisztorikus sziklarajzai (Portugálival közös, 1998, kulturális Világörökség)
29. A Mediterrán-medence sziklafestményei az Ibériai félszigeten (1998, kulturális Világörökség)
30. Alcalá de Henares egyeteme és történelmi környezete (1998, kulturális Világörökség)
31. Ibiza változatos élővilága és kultúrája (1999, vegyes Világörökség)

32. San Cristóbal de La Laguna (1999, kulturális Világörökség)
33. Elche pálmaligete (2000, kulturális Világörökség)
34. Lugo római kori városfala (2000, kulturális Világörökség)
35. Tárraco régészeti feltárása (2000, kulturális Világörökség)
36. Atapuerca régészeti feltárása (2000, kulturális Világörökség)
37. Vall de Boí katalán-román stílusú templomai (2000, kulturális Világörökség)
38. Aranjuez kultúrtáj (2001, kulturális Világörökség)
39. Úbeda és Baeza reneszánsz műemlékei (2003, kulturális Világörökség)
40. Vizcaya-híd (2006, kulturális Világörökség)
41. Teide Nemzeti Park (2007, természeti Világörökség)
42. Herkules-torony (2009, kulturális Világörökség)
43. Serra de Tramuntana kultúrtáj (2011, kulturális Világörökség)

SVÉDORSZÁG

1. A drottningholmi Királyi Palota (1991, kulturális Világörökség)
2. Birka és Hovgården (1993, kulturális Világörökség)
3. Engelsbergi Vasmű (1993, kulturális Világörökség)
4. Tanum sziklarajzai (1994, kulturális Világörökség)
5. Skogskyrkogården (1994, kulturális Világörökség)
6. A Hanza-város, Visby (1995, kulturális Világörökség)
7. Lapp-vidék (1996, vegyes Világörökség)
8. Gammelstad templomközössége, Luleå (1996, kulturális Világörökség)
9. Karlskrona hadikikötője (1998, kulturális Világörökség)
10. Magas Part (Finnországgal közös, 2000, természeti Világörökség)
11. Dél-Aland mezőgazdasági körzete (2000, kulturális Világörökség)
12. A Nagy Copper-hegy (Rézhegy) bányászati területe Falunban (2001, kulturális Világörökség)
13. Varberg Rádióállomás (2004, kulturális Világörökség)
14. A Struve földmérő vonal (2005, kulturális Világörökség)

SZLOVÁKIA

1. Vlkolínec (1993, kulturális Világörökség)
2. Selmečbánya (1993, kulturális Világörökség)

3. Szepes vára és a kapcsolódó műemlékek (1993, kulturális Világörökség)
4. Az Aggteleki-karszt és a Szlovák-karszt barlangjai (Magyarországgal közös, 1995, természeti Világörökség)
5. Bártfa (2000, kulturális Világörökség)
6. A Kárpátok és Németország ősbükkösei (Németországgal és Ukrajnával közös, 2007, természeti Világörökség)
7. A szlovákiai Kárpátok fatemplomai (2008, kulturális Világörökség)

SZLOVÉNIA

1. Škocjan-barlangrendszer (1986, természeti Világörökség)
2. Történelem előtti cölöpházak az Alpokban (Ausztriával, Franciaországgal, Németországgal, Olaszországgal, Svájjal közös, 2011, kulturális Világörökség)

A térkép bemutatása, készítésének menete

A szakdolgozatomhoz egy A/3-as méretű Európa térképet készítettem, amin ábrázoltam az Európai Unió országait és azok Világörökségeit.

Jelkulcs

Sok gondolkodás után, hogy mi lenne a megfelelő, könnyen értelmezhető ábrázolása a Világörökségeknek úgy döntöttem, hogy az egyes helyszíneket a kategóriák szerint (kulturális, természeti) és azon belül is a megfelelő kritériumok alapján helyezem el a térképen. Ilyen ábrázolási módszerrel még nem találkoztam eddig a világörökségi térképeken, ezért jó ötletnek tűnt, hogy újabb szemlélet alapján jelenítsem meg az örökségeket.

Így a kulturális Világörökségeket egy körrel jelöltem, amit hat részre osztottam, mivel ennyi kritériumnak felelhet meg egy helyszín ezen kategórián belül, majd minden örökségnél azt a körcikket színeztem be amely kritériumnak eleget tesz.

A természeti Világörökségeket pedig egy négyzettel jelöltem, mivel ebben a kategóriában csak négy kritérium van, majd ugyanúgy, mint a kulturális

Világörökségeknél, itt is azt a részt színeztem be, amely kritériumnak megfelel a helyszín.

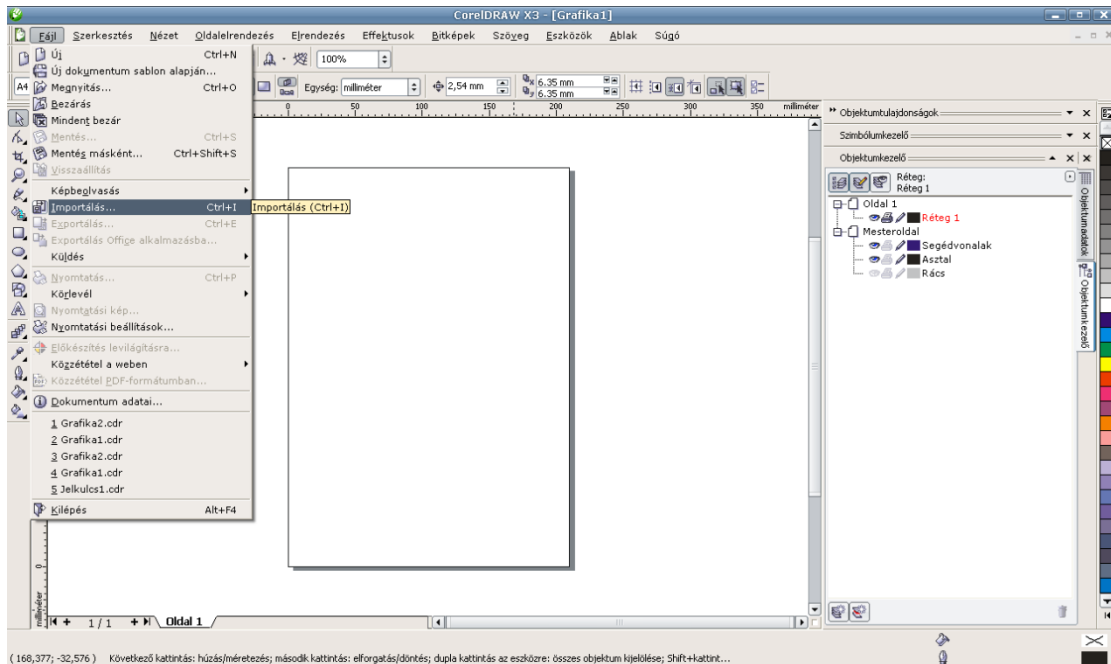

Jelkulcs

Térképészítés menete

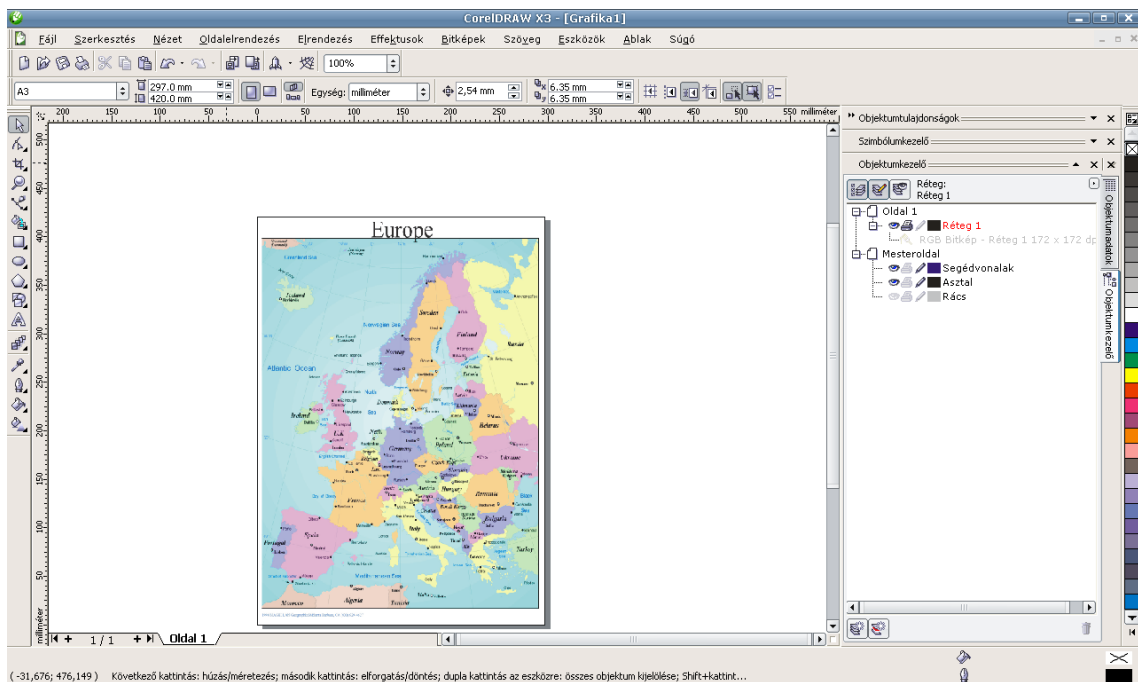
Térképemet a CorelDRAW program 13-as verziójával készítettem. Ez egy vektorgrafikai és kiadványszerkesztő program.

A program megnyitása után az első lépés, hogy beimportáljuk a választott térképi alapunkat, amit a file menüpont import parancsával tudunk megtenni, amit a következő ábrákon láthatunk.

(168,377; -32,576) Következő kattintás: húzás/méretezés; második kattintás: elforgatás/döntés; dupla kattintás az eszköze: összes objektum kijelölése; Shift+kattint...

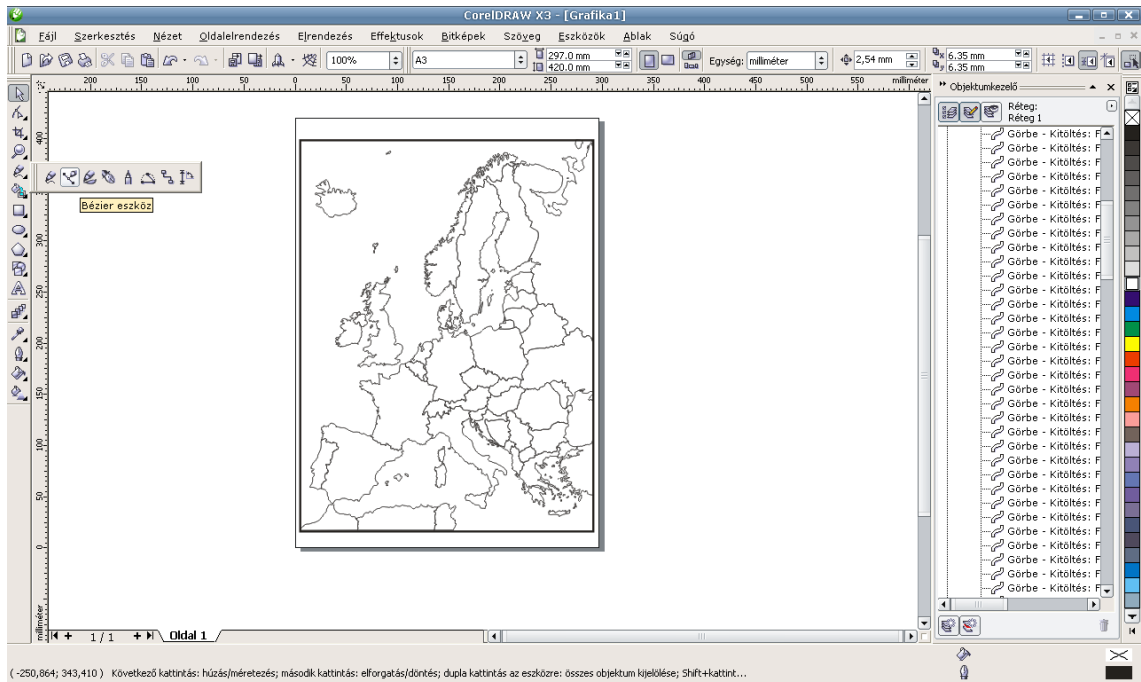
Fájl importálása

(-31,676; 476,149) Következő kattintás: húzás/méretezés; második kattintás: elforgatás/döntés; dupla kattintás az eszköze: összes objektum kijelölése; Shift+kattint...

A beimportált térképi alap

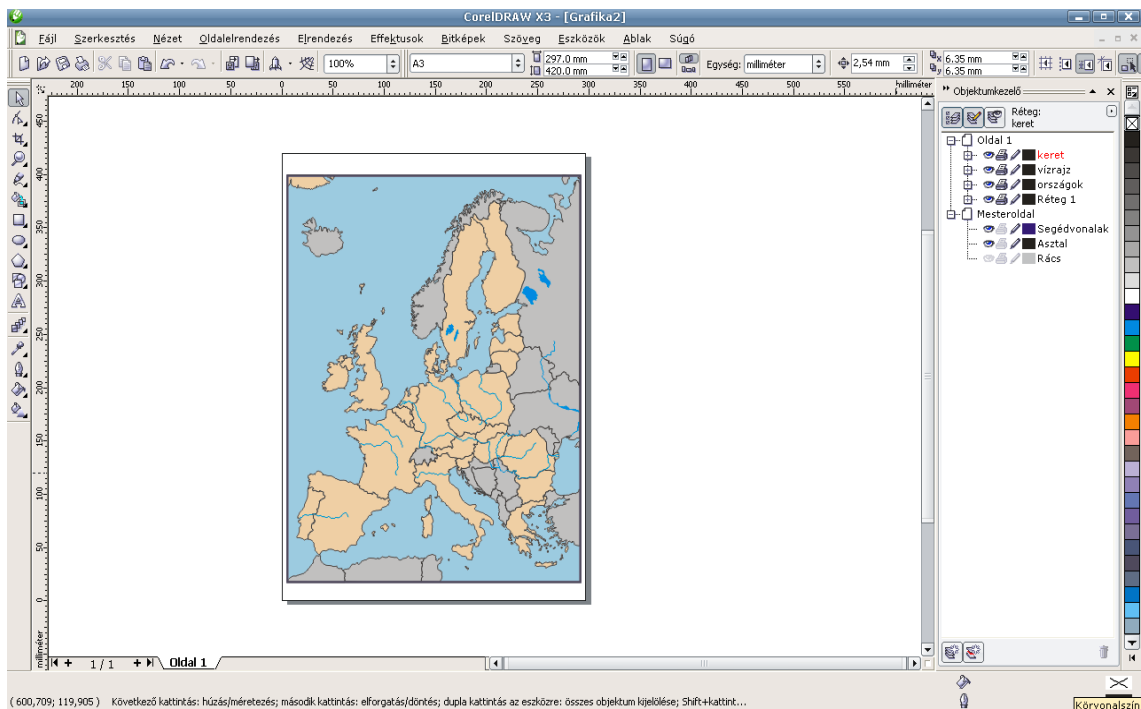
A következő lépésben az országok határait rajzoltam meg, amihez a Bezier görbét használtam.

Az országhatárok megrajzolása

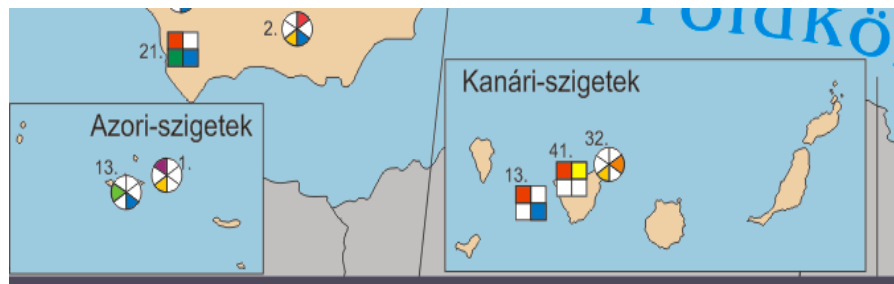
Az országok területének kitöltéséhez két szint alkalmaztam, egyet az Európai Unió tagállamaihoz, valamint egy másikat a nem EU-s országokhoz.

Miután ezzel elkészültem megrajzoltam egy új rétegre a fontosabb vízrajzi elemeket is.

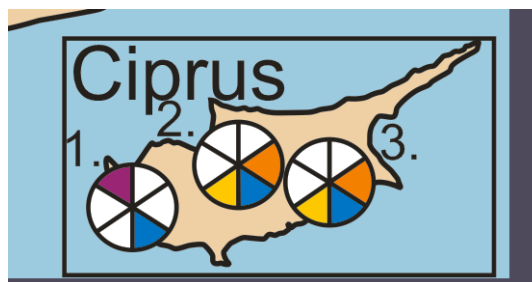

Vízrajzi elemek megrajzolása

Mivel a térképem csak az európai országokat ábrázolja, ezért készítenem kellett melléktérképeket is. Az egyikben az Azori-szigetek látható, mivel ez a szigetecsoport Portugáliához tartozik. A következő melléktérkép a Kanári-szigeteket ábrázolja, ami Spanyolország legdélebbi autonóm közössége, a harmadikon pedig Ciprus látható.

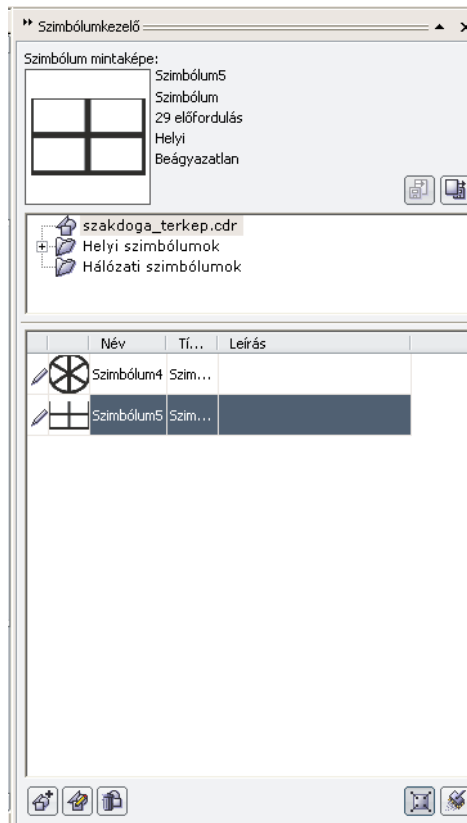

Az Azori-szigetek és a Kanári-szigetek melléktérképe

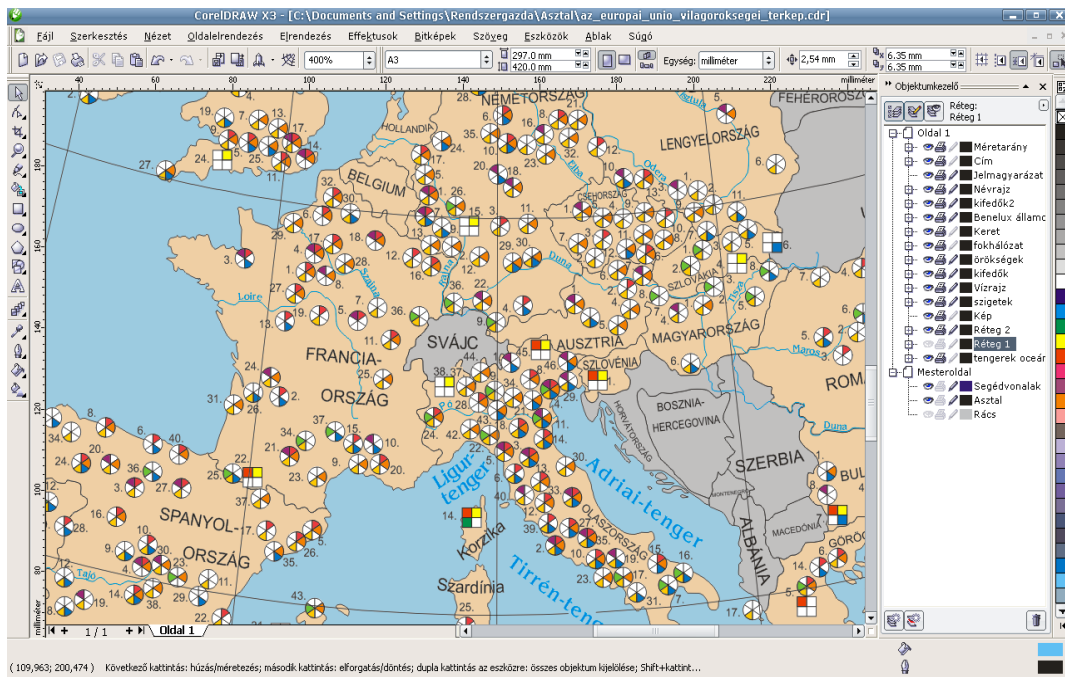
Ciprus melléktérképe

Az Világörökség jeleit először kialakítottam, majd a szimbólumkezelőbe illesztettem, amit a szerkesztés menüpont, szimbólum parancsán belül lehet elérni. Mindez azért is kedvező, mert, ha sok az elhelyezendő jel a térképen, akkor nagyban megkönnyíti munkánkat. A szimbólumkezelő egy megrajzolt jelet, ami akár több részből is állhat, összekapcsol és egységesen kezel, így könnyebb elhelyezni a térképen.

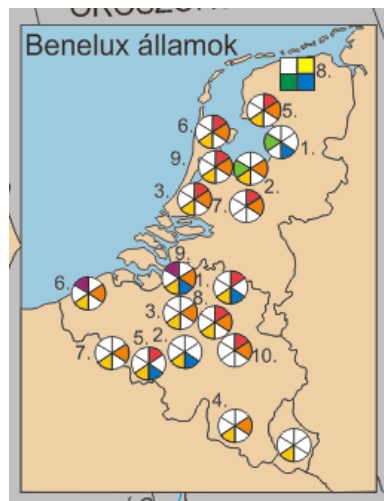
Szimbólumkezelő

Miután minden Világörökséget felhelyeztem az Európai Unió területére, országoként számokkal jelöltem meg őket, hogy átláthatók és könnyen beazonosíthatók legyenek, mivel minden helyszínhez azt a számot rendeltem, mint amit a szakdolgozatomban a Világörökségek felsorolásakor használtam.

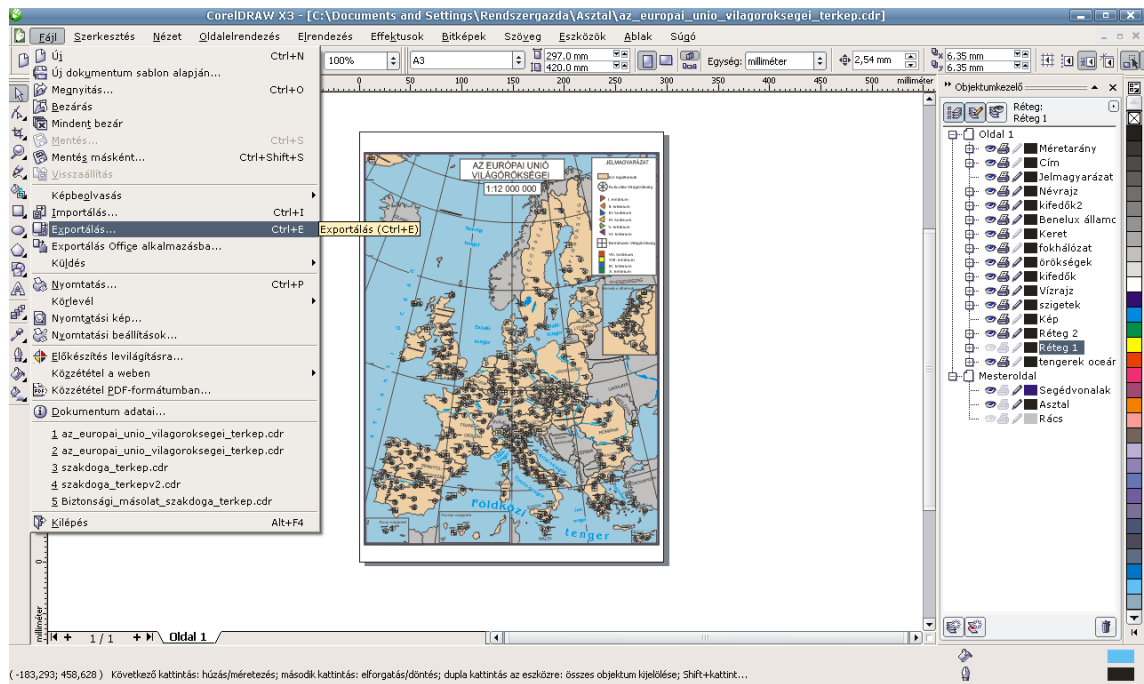
Számozás

Mivel Belgiumban és Hollandiában a térkép méretaránya következtében nagyon sűrűn helyezkedtek volna el a világörökségi helyszínek jelei, ezért a jobb átláthatóság elérése érdekében egy negyedik melléktérképet is készítettem a Benelux államok területéről.

Benelux államok melléktérképe

A jelek elrendezése után elkészítettem a térkép névrajzát is, legvégül pedig már csak a megfelelő rétegsorrendet kellett kialakítanom, majd az elkészült térképet a számomra legmegfelelőbb formátumba exportáltam a fájl menüpont, exportálás parancsával.

Exportálás

Összefoglalás

Mint ahogy a bevezetésben is írtam fontosnak tartom, hogy szem előtt tartsuk és figyeljünk kulturális és természeti értékeinkre, valamint azt is, hogy szorgalmazzuk új helyszínek felvételét a listára. Munkámmal igyekeztem kellő ismeretet nyújtani az Európai Unió Világörökségeiről.

Köszönetnyilvánítás

Témavezetőmnek, Draskovits Zsuzsannának szeretném megköszönni az útmutatásait, tanácsait és segítségét, amelyet a szakdolgozatom írása közben kaptam.

Forrásjegyzék

Internetes hivatkozások

- <http://whc.unesco.org/en/about/>
- <http://whc.unesco.org/en/list>
- http://hu.wikipedia.org/wiki/Abu_Szimbel-i_templomok
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Világörökség>
- <http://whc.unesco.org/en/emblem>
- <http://www.vilagorokseg.hu>

Melléklet

- Az Európai Unió Világörökségei című térkép

Nyilatkozat

Alulírott SZABÓ TÍMEA (SZTRAAT.ELTE) nyilatkozom, hogy jelen szakdolgozatom teljes egészében saját, önálló szellemi termékem. A szakdolgozatot sem részben, sem egészében semmilyen más felsőfokú oktatási vagy egyéb intézménybe nem nyújtottam be. A szakdolgozatomban felhasznált, szerzői joggal védett anyagokra vonatkozó engedély a mellékletben megtalálható.

A témavezető által benyújtásra elfogadott szakdolgozat PDF formátumban való elektronikus publikálásához a tanszéki honlapon

HOZZÁJÁRULOK

NEM JÁRULOK HOZZÁ

Budapest, 2012. május 15.

.....
a hallgató aláírása